

พระมหาศุภชัย แซ่เถียร. (2559). แบบจำลองเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาและผลของโปรแกรมการฝึกคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. *ปริญญาทิพนธ์ ปรัชญาดุฎฐิบัณฑิต (สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รศ. ดร. อังศิรินทร์ อินทรกำแหง, ผศ. ดร. จินตนา ดันสุวรรณนนท์

การวิจัยเชิงปริมาณพหุวิธีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาและศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของนักเรียน ในการวิจัยระยะที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 564 คน ได้จากการสุ่มแบบสามขั้นตอน และการวิจัยระยะที่ 2 ได้จากนักเรียนในการวิจัยระยะที่ 1 จำนวน 3 ห้อง เข้าร่วมโปรแกรมด้วยวิธีการสุ่มแบบสองขั้นตอนประกอบด้วย การสุ่มแบบกลุ่มและการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลอง A จำนวน 20 คน กลุ่มทดลอง B จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบเลือกตอบ และแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 4 ระดับที่มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .60 - .82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ LISREL MANOVA และ MANCOVA ซึ่งผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 พบตัวแปรเชิงสาเหตุสำคัญที่นำมาออกแบบเนื้อหาโปรแกรมฝึกทักษะการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาในการวิจัยเชิงทดลองระยะที่ 2

ผลการวิจัยระยะแรก พบว่า แบบจำลองเชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ [(χ^2) 137.6, $df = 59$, $p = .00$, $SRMR = .041$, $RMSEA = .049$, $GFI = .96$, $AGFI = .94$, $(\chi^2/df) = 2.32$, $NFI = .97$, $CFI = .98$, $PNFI = .72$, $PGFI = .61$] อิทธิพลครอบครัวยังผลทางตรงต่อพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาและการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการด้วยค่าอิทธิพลเท่ากับ .53 และ .56 ตามลำดับ และการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาเท่ากับ .15 อิทธิพลครอบครัวยังผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาผ่านการคิดตามหลักโยนิโสมนสิการ เท่ากับ .08 และ .08 และผลการวิจัยระยะที่สอง ได้ผลการทดลองว่า ในการวัดครั้งที่ 2 นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการฝึกคิดตามหลักโยนิโสมนสิการร่วมกับได้รับโปรแกรมการส่งเสริมอิทธิพลจากครอบครัวผ่านคู่มือสำหรับผู้ปกครอง (กลุ่มทดลอง A) นักเรียนที่ได้รับเฉพาะโปรแกรมการฝึกคิดตามหลักโยนิโสมนสิการ (กลุ่มทดลอง B) มีการคิดโยนิโสมนสิการสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม (กลุ่มควบคุม C) ในการวัดครั้งที่ 3 กลุ่มทดลอง A กลุ่มทดลอง B มีการคิดโยนิโสมนสิการและพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาสูงกว่ากลุ่มควบคุม C ในการวัดครั้งที่ 3 กลุ่มทดลอง A มีการคิดโยนิโสมนสิการและพฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญาสูงกว่ากลุ่มทดลอง B ทั้งนี้ พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงการคิดโยนิโสมนสิการระหว่างการวัดครั้งที่ 2 การวัดครั้งที่ 3 การวัดครั้งที่ 4 แตกต่างกันไปตามรูปแบบที่ใช้ฝึกอบรมกับกลุ่มทดลอง A แต่ไม่พบการเปลี่ยนแปลงต่อพฤติกรรมการ

บริโศคด้วยปัญญาระหว่างการวัดครั้งที่ 3 มาถึงการวัดครั้งที่ 4 กับรูปแบบการฝึกอบรม แสดงว่า ผลการวัดมีความคงทนและกลุ่มทดลอง A เป็นรูปแบบที่ดีที่สุด

Phramaha Supachai Satier. (2016). The Causal Model of Intelligent Consumption Behaviors and Effects of Yonisomanasikarn Training Program for Grade 6 Students Under the Department of Bangkok Metropolitan Administration. Dissertation Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Behavioral Science Research Institute Srinakharinwirot University. Advisor committee: Assoc.Prof.Dr.Ungsinan Intarakamhang, Assist. Prof. Dr. Chintana Tansuwannond.

The purposes of this Multi-method research were to develop a causal model and to find out important causal variable effect sizes influencing intelligent consumption behaviors (ICB) and to study the effects of the Yonisomanasikarn Training Program (YTP) for Grade 6 students. The sample of phase 1 was 564 students under the Department of Bangkok Metropolitan Administration. The sample of phase 2 was from 3 classrooms of Phase 1, sampled into 3 groups. The 60 students were split equally into experiment group A, experiment group B and control group C. The instruments used in this study consisted of Choice Yonisomanasikarn Test and a 4 rating scale questionnaire. The reliability of each measurement was between .60 -.82. The data were analyzed by LISREL ANOVA and MANOVA with repeated measures. The key finding in Phase 1 was used to design the contents in YTP on ICB in phase 2.

The results of this research in phase 1 were that The hypothetical causal model was consistent with empirical data, [χ^2) 137.6, $df = 59$, $p = .00$, SRMR = .041, RMSEA = .049, GFI = .96, AGFI = .94, (χ^2/df) = 2.32, NFI = .97, CFI = .98, PNFI = .72, PGFI = .61], The variables that directly effected ICB and Yonisomanasikarn were Family influence with standardized path coefficients of .53, .56. Yonisomanasikarn directly effected on ICB with standardized path coefficient of .15. The variables that indirectly effected on ICB through Yonisomanasikarn were Family Influence, Kalyanamitta Influence with standardized path coefficients of .08, .08, respectively. The research in phase 2 found that In time 2, students participated in the YTP along with ICBP (Experimental group A), students only participated in the YTP (Experimental group B) had higher Yonisomanasikarn scores than students unparticipated in the program (Control group C); in time 3, experimental group A and experimental group B had higher ICB and Yonisomanasikarn scores than control group C; in time 3, experimental group A had higher ICB and Yonisomanasikarn scores than experimental group B. In addition, significantly statistical difference in the change of experimental group A and measurement times on Yonisomanasikarn in time 2, 3, and 4

was found; but the change of programs types and measurement times on the ICB in time 3 and 4 wasn't found. Measurement results are durability and the best type is experimental group A.